

перунок від УАН (УАН)

УАН 050
4821

Антиквар

EL LAZO

НЕЗАЛЕЖНИЙ МІСЯЧНИК ГУМОРУ І САТИРИ

Año I.

ENERO — Buenos Aires — 1953 — СІЧЕНЬ

№ 1.

АБУ-МОШАДЕКОВІ КАПШІ

СТАЛІН: Тіснуваті "капші", здається... Треба
почекати, хай "підростуть"...

З Н О В И М Р О К О М !

З Н О В И М Р О К О М І Р І З Д В О М Х Р И С Т О В И М !
О, Ч И Т А Ч У ! Р А Д І С Т Ь ! Н О В И Н А !
М И В І Т А Є М В А С Ч И С Л О М Г О Т О В И М
“ А Р К А Н А ” !

Л І К И П Р О Т И С М У Т К У І П Е Ч А Л І,
П Е Р Е Ц Ь, С І Л Ь І П Р Я Н О Щ І М І Ц Н І
З Н А Й Д Е Т Е В И В Н А Ш О М У Ж У Р Н А Л І —
В “ А Р К А Н І ”.

І, О З Б Р О Є Н І Н О В И М Ж У Р Н А Л О М, —
Н А Д У С Я К И М С М І Т Т Я М І Б А Г Н О М —
М И, Ч И Т А Ч У, П О Л Е Т І М О Ч В А Л О М —
З “ А Р К А Н О М ”.

Х Т О Ж Д Л Я Н А С К О Ж У Х Ч Е Р В О Н И Й Ш И Є
Ч И П І Д С Т У П Н О С Т А В И Т Ь Н А М К А П К А Н,
М И Т О М У З А К И Н Е М О Н А Ш И Ю
Н А Ш А Р К А Н !

В Ш К О Л І

Лекція письмових вправ. Вчителька дає учням тему — кіт.

Грицько пише:

“Кіт має дві ноги спереду, щоб бігти, і дві ззаду, щоб гальмувати. Кіт має хвіст, що йде за котом всюди, а на морді має тверді вуса, зовсім не такі, як у дядька Михайла... Іноді котові хочеться мати котенят і тоді він стає кішкою...”

П Р А В Д И В А М Е Т А Ф О Р А

— О, наш Іван Петрович — справжній Наполеон бріджу!

— Але ж Наполеон не вмів грати в брідж..

— Саме тому...

E L L A Z O

Revista de Humor y Sátira
25 de Mayo 479, local 26
Buenos Aires, Argentina

Ц І Н А Ч И С Л А :

в Аргентині \$ 3.50
в Бразилії кр. 7.—
в США і Канаді \$ 0.30

Р І Ч Н А П Е Р Е Д П Л А Т А :

Аргентина \$ 40.—
Бразилія кр. 80.—
США і Канада дол. 3.—
В інших державах рівновартість 3 дол.

Ostap Vyshnia

Y AHI ES LO MISMO

Hablé anoche con Marte.

En aquel mismo momento cuando se volvió a nosotros con su “fase”, escalé una montaña y, puestos los lentes sobre la nariz, divisé un hombre.

Vestido con camisa roja y anchos pantalones azules, estaba sentado al borde del planeta y, bamboleando las piernas, comía pan con grasa de cerdo.

— ¡Salud, Martito!

— ¡Salud, Madre Tierra!

— ¿De qué provincia es usted?

Me respondió algo que no he comprendido. De Kateroslav, — dijo, — o Katerinoslav... No sé exactamente...

— ¿Cómo le va? — pregunté.

— ¡Hable — gritó — ruso, porque ucranio comprendo poco!

— ¿No se han ucranizado todavía?

— ¡No!

— ¡Nosotros tampoco! Justamente estamos ucranizándonos! Se acerca el término de exámenes! Por eso hay una gran calentura!

— ¡Dios os salve!

— ¡Gracias! ¿Y vosotros creéis en Dios?

— En caso — si, en lugar del trabajo — no!

— ¡En nuestro país es lo mismo! ¿Y dónde trabaja usted?

— ¡En “Martetrust”!

— ¿Qué grado de servicio?

— ¡Catorce más veinte de aumento!

— ¿Pagan?

— ¡Si. Pero ahora despiden!

— ¿Por qué?

— ¡Porque vino la hermana de la esposa del director!

— ¡Comprendo! ¿En nuestro país ocurre lo mismo! ¿Y qué gobierno hay ahí en Marte?

— ¡Soviets!

Н О В А Т І Т К А

В перші дні після весілля молода питає малого родича свого чоловіка:

— Як же тобі подобається твоя нова тіточка?

— О, я думав, що ти виглядатимеш більш утомленою...

— Чому?

— Бо мама казала, що ти три роки бігала за дядьком, поки він з тобою одружився...

П Е Р Е Д Б А Ч Е Н Н Я А С Т Р О Л О Г А

Ніяка жінка не погодиться бути шофером автобуса, якщо в ньому висітиме напис:

“Забороняється розмовляти з шофером!”

— ¿Y NEP¹⁾ hay?
 — ¡No! Peciéron todos por la “compensación”²⁾
 — ¡Acepten a los nuestros!
 — ¿A qué diablo los necesitamos?
 — ¡Aceptenlos, — son bonitos, sin barba ni bigote!
 — ¡Comanlos ustedes mismos!
 — ¡Gracias! ¿Y qué es con los niños en vuestro país? ¿Se los saca por inseminación, o de modo viejo?
 — ¡De modo viejo! Un ingeniero inventó un aparato para la inseminación, pero las mujeres el aparato rompieron y al ingeniero ahogaron. “Pariremos — dijeron — nosotras mismas”!
 — ¡En nuestro país ocurrió lo mismo! ¿Y son los niños parecidos a los padres?
 — ¡Poco! ¡Más a los “tios”!
 — ¡En nuestro país también! ¿Y qué estáis haciendo ahora?
 — ¡Estamos preparándonos para las elecciones!
 — ¿Se eligen también mujeres?
 — ¡Sí!
 — ¿Cuántas por ciento?
 — ¡Diez!
 — ¡Escóndete, Marte! ¡En nuestro país se eligen 25 por ciento! ¡Tres hombres — una mujer!
 — ¡Ah!...

No logré preguntarlo más, porque Marte se volvió con otra “fase” que estaba cubierta de basura al igual que nuestro mercado después de la feria.

Y en la basura no había nada, salvo un ave parecido a nuestro pato.

Dicen que en Marte esa ave se llama corneja.

1) Nueva Política Económica de la Unión Soviética que en los años 1922-1924 admitía a los negociantes particulares.

2) Impuestos para los comerciantes particulares en la Unión Soviética

З ЩОДЕННИКА ГУМАННОЇ ПАНІ НА ПАРОПЛАВІ

...Другий день: Я познайомилась з капітаном нашого пароплава. Представляється дуже гарно. Сильний мужчина.

Третій день: Цього вечора ми з ним довго розмовляли на мостику, — він дуже до мене залицяється.

Четвертий день: Він цілковито закохався в мені і запевняє, що коли я відхилю його кохання. — затопить корабель...

П'ятий день: Я врятувала корабель, залогу і 700 пасажирів! Я дуже вдоволена з цього...

Дар від УВАН
у США

КІНЕЦЬ ШКІЛЬНОГО РОКУ

— Знаєш, тату, я заощадив тобі 10 пезів..
 — Як це?
 — Ти ж казав, що даси мені 10 пезів, як я перейду до другої кляси, але я не перейшов..
 x X x
 — Ти не знаєш, яка моя маюся добра!
 — А що саме?
 — Вона обіцяла, якщо я витримаю іспити, подарувати мені сестричку... Я іспиту не витримав, & вона мені її все одно подарувала..

ПЕРЕД ПОРТРЕТИСТОМ

Одна славнозвісна артистка, дивлячись на свій новий портрет, каже мистцеві:
 — Мені здається, що перше ви малювали краще...
 — Що поробиш, пані, — перше кожний з нас був на 20 років молодший...

П'ЯНА РИБА

Петрусь ще не вміє читати, перелистує книжку з малюнками різних тварин і докучає батькові, домагаючись вияснень. Батько читає часопис і відповідає неохоче з неувагою на запити сина. Нараз Петрусь запитує:

— А це що за тварина?

Батько, не дивлячись на малюнок, відповідає:

— П'яна риба.

— Як? Риба на дереві?

— Еге ж! Тому, що п'яна...

ЦІЛУЄМ РУЦІ!

Після відчиту “Церква і родина” до прелегентки сформувалася довжелезна черга з грамуляціями і традиційним — “Цілуєм руці!”

ДО СЕРІЇ ШВЕЙКОВИХ ПОВСТАНЬ

Ген. Філіпковскі до полк. Червіньского: — Поспешце сен, пулковніку, в месце нема юж ані єдного шваба,— можеми зачинаць повстане!

ЗДІЙСНЕНІ МРІЇ

Наречені сидять, ніжию обнявшись, і — мріють.

Він: — Коли ми одружимося, заживемо щасливо, придбаємо собі гарну хатину, дітей, що її звеселятимуть... Я тобі признаюся — хатку я вже маю...

Вона: — От це добре! А дитину я також вже маю...

ВДЯЧНІСТЬ

— О, Марусю, ти плачеш... Хіба ж я тебе образив?

— О, ні, Петре... Я плачу з вдячності. Мені мама все казала, що не знайдеться такого дурня, що захотів би зі мною одружитися, а ось ти захотів...

ДОБРЕ МІСЦЕ ДЛЯ МІСТА

Старий селянин, що ніколи перед тим не був у великому місті і не бачив асфальтових вулиць, приглянувшись до них уважно, каже своїй жінці:

— Яке тут добре місце для міста! З цього ґрунту однаково ніколи б нічого путящого не виростло!

ЗАЛЕЖНО ВІД КРАЇНИ

— Бачте: отой чоловік одружився всьоме...

Італієць: — Бідолаха! Мусів шість разів повдовіти.

Американець: — Ото мастак! Зумів шість разів розвестися!...

Араб: — Скупар! Тримає гарем напівпорожнім...

УВАГА! Перше число "Аркана" висилаємо на всі адреси, які маємо.

Друге число "Аркана" появиться в перших днях лютого і його одержать гільки ті, що пришлють передплату, замовлення або зголошення на передплату. — ВИДАВНИЦТВО.

Юр Ба

БАЙКАРЕВА ПРИГОДА

Раз дівчина підманила
Велетенського Манила,
Щоб до неї він прилинув
Хоч на ніч, хоч на хвилину...

Як Манило заходився! —
І вмивався, і голився,
Так спішив, що аж упрів,
Так старався, аж сопів.

Мов якась страшна химера,
Він вмонтився на ровера —
Шина жалібно хрипіла
Від його важкого тіла.

Зліз, засапавшись, Манило
Там, де мала ждати мила.
В серце вражений, побачив:
В поцілункові гарячим

У одно злились два тіла —
Та, що так його манила
(Ой, зрадлива дівчина!),
І його сусід — хлопчина...

ПЕРЕМАНИЛЕНА БАЙКАРЕВА ПРИГОДА

Раз дівчина підманила
Осоружного Манила,
Щоб до неї приманилив
І, хоч хвильку поманилив...

Розманивився Манило,
Підманилював, брив рило,
Приманилюючись, прів, —
Від утіхи аж дурів.

І вманививсь на ровера,
Як потвора, жах-химера,
І помчав на нім, як птиця,
Аж манилися спиці.

Там, де мала ждати мила,
Приманилило Манила:
Насторожив слух і очі,
Бо в манильних тінях ночі, —

Обманивши Манила, —
Дівка іншого манила!
З ревнощів Манило, видко,
Наманивив, що аж гидко!

С. Кропива

Котрий вірш кращий?

НОВІТНЯ ТЕМІДА

Правління Спїлки УНЛМ:

— Хоч цей і переважає, але цим треба визнати рацію.

З архівів Спїлки УНЛМ

ПІСЛЯ ОЛІМПІАДИ...

В баварському селі, при пиві, ганив американський жовнір старого німця за те, що німці на олімпійських змаганнях в Гельсінгфорсі, зуміли здобути тільки три, поганеньких, медалі з бронзи.

— От ми, американці! Близько тузенья здобули і всі золоті!

Баварець, сплюнувши, відповів:

— Нічого, нічого... Зачекай яких 15 років, хай підростуть наші негри...

ОХ, ТІ ЖІНКИ...

— Де ж це ти волочився, що так пізно прийшов? — питає жінка.

— Та, ходив з приятелями ловити рибу і запізнився...

— Котра ж це година вже?

Чоловік підніс руку, щоб поглянути і розгубився.

— Згубив?

— Ах, ні! Забув у куми на ліжку...

ОФІЦІЙНЕ ПРИЙНЯТТЯ НАКИНЕНОГО ЄПІСКОПА

Братство: "Свят, свят! Да воскреснет Бог і расточатся вразі Єго! Яко ізчезаєт дим..."
Парафіянин: "...Визволи нас від лукавого!"

МУКИ САМОЛЮБСТВА

— Що з вами, Олю? Ви здаєтеся такою засмученою...
 — Дійсно... Мені так соромно, соромно.
 — Що ж сталося?
 — Оце в трамваї в мене вкрали мою торбинку, а там було тільки 20 пезів... що той злодій про мене подумає?!

МАЛЕНЬКА ПОМИЛКА

Павло, весь обв'язаний, вияснює своєму приятелеві Грицькові причини нещасливої пригоди:

— Розумієш, їду я оце велосипедом серед ночі, поспішаюсь додому, бо вже пізно, натискаю на педали, коли бачу — ліхтарі двох мотоциклетів, що їдуть проти мене. Я націлююсь в середину поміж ними... але це було велике тягарове авто...

ГОЛОС СЕРЕД НОЧІ

... І чути було голос розпачу серед ночі:

— Ковчег Ноя — річ дуже гарна... Але я ніяк не розумію, навіщо Ной впустив до нього пару комарів?...

В ДРАМАТИЧНІЙ ШКОЛІ

Вчителька деклямації:

— Але ж ні! Так не можна деклямувати! Треба більше душі, більше розпачу в голосі. Уявіть собі, що ви любите свого нареченого, а він вас кидає... Що ви тоді робите?

Учениця:

— Я? — Шукаю другого...

ЛЕКЦІЯ ЧЕМНОСТІ

— Панночко, ваше обличчя мені знайоме. Мені здається, я вас уже десь бачив...

— Так, так, бачили... Вчора в трамваї. — Ви сиділи, а я стояла саме перед вами...

АДАМ І ЄВА

— Ніночко, давай гратися в Адама і Єву!

— Добре, Грицю. Але як це робиться?

— Ти спокушай мене яблуком, а я його їстиму.

КВІТИ І... ТАТО

— Мамо, чому ти поливаєш квіти?

— Бо вони, щоб бути гарними, мусять багато пити.

— А чому ж наш тато такий негарний, як нап'ється?...

ІЗ ЩОДЕННИКА НАДТО ЦІКАВОГО СИНА:

"... Не розумію, чому тато писав двадцять років тому моїй мамі, що хотів би мати бодай один волосок її русявого волосся, щоб завжди його цілувати, завжди мріяти при ньому, завжди снити при ньому найкращі сні, а тепер, коли трапиться волосок мамин в супі, робить їй такі жахливі сцени..."

НЕБЕЗПЕЧНИЙ ЗАСІБ

— Чи ти віриш, що звичай фарбувати собі волосся, може шкодити, як запевняють лікарі?

— Цілком певно. Маю для цього безпосередній доказ. Минулого року моему дядькові, що був уже зовсім сивим, прийшла нещаслива ідея в голову, — пофарбувати собі волосся. І що ж би ти собі думав? — За місяць одружився з вдовою, що має п'ятеро дітей.

Хведосій ЧИЧКА

НОКТЮРН

Там, де кактуси дивні химерними, гострими
 рисами
 Нагадали ту казку, що чули в дитинстві давно
 ми.
 Перевернутий місяць завис між двома
 кипарисами,
 Ніби срібний гамак, у якому гойдаються
 гноми.

Може, мавка яка на гілляці над стежкою
 звиситься
 (Тут, звичайно, не наші мавки, а самі лиш
 чорнявки).
 Ех, залізи б тепер у гамак недосяжного
 місяця
 І гойдатись всю ніч в товаристві веселої мавки!

НАКРОХМАЛЕНИЙ ПЕСИК

Пані, що лише кілька днів тому, взяла собі з села молоду служницю, що, видимо, визначається ретельністю й запопадливістю в роботі, звертає свою увагу на жалюгідний вигляд свого улюбленого песика:

— Уляно, що це сталося з нашим Гектором? Чому це в нього вся шерсть так гидко стирчить?

— Я помила його, пані. А потім подумала, що, мабуть, було б добре покрохмалити трохи...

МІЖ СУСІДКАМИ

— Кумо Оксано, позичте мені, будь ласка, вашу мітлу...

— Я б з радої душі, кумо Параско! Але оце чекаю чоловіка з пивної...

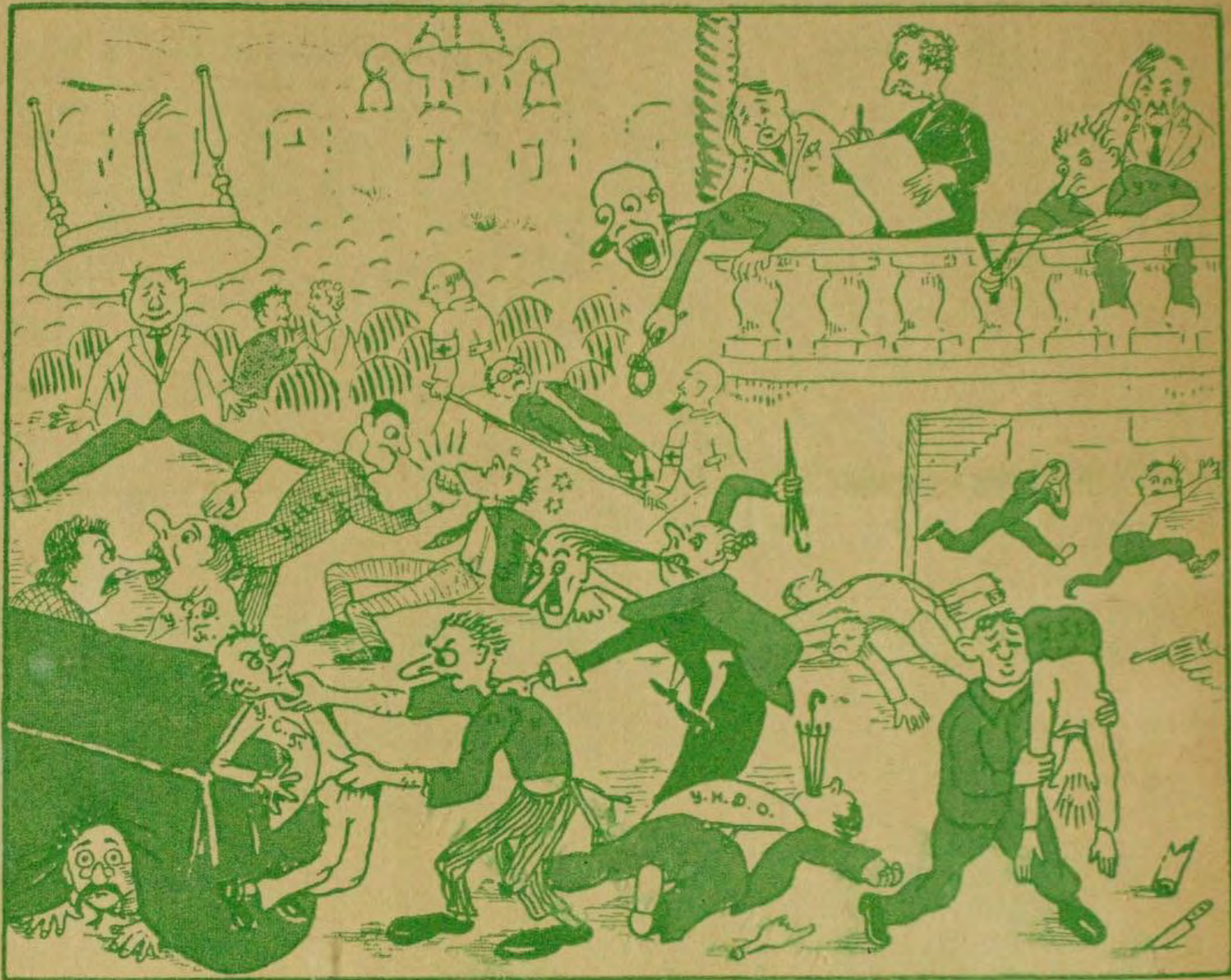
ЧИТАЙТЕ — ПОШИРЮЙТЕ — ПРОПАГУЙТЕ «АРКАНА»!

СТЕЦЬКО В КАНАДІ

— Слухайте, добродію, не знаєте ви, — який дідько, коли і що йому пропонував?..

ДЕ ЗГОДА В СЕМЕЙСТВІ

В церкві:
 "...Боже, нам єдність подай!"

За церквою: — "Православні, східняки,
 мельниківці, багрянівці!"
 — "Галічмени, католики, бандерівці!"

АХ, ЩІ ДІТИ

— Тіточко, це правда, що ти залишилася старою дівкою?

— Правда... Але не гарно про таке запитувати, — відповіла тітка нервово.

— Не сердьтеся, тіточко!.. А ж знаю, що це сталося не з вашої вини...

У ПСИХІЯТРА

— Добре, добре. Розумію... Ось вам мій рецепт: — Вийдіть за муж, придбайте собі родину з трьома - чотирма дітьми, і потім прийдете ще раз до мене. Якщо вам не полегшає, спробуємо щось інше...

ЛІК НА БЕЗСОННИЦЮ

— Що ти робиш проти безсонниці?

— П'ю склянку вина що півгодини...

— І потім засинаєш?

— Ні, але почуваюсь бодай задоволеним, що не сплю...

ПОДЯКА

На одному великому балі якийсь пан міцно стискає руку другому панові, що тількищо ввійшов до сальону:

— Дякую, пане, дуже дякую!

— За що ж ви дякуєте?

— Якщо б ви не прийшли, я був би найпоганішим чоловіком, цього балю. А так, дякуючи вам, — ви мене виручили!

АМЕРИКАНКА

Донька одної славнозвісної фільмової зірки в США інформує свою товаришку по школі:

— Знаєш у мене чотири батьки по мамі, і три мами по батькові...

РІЗНИЦЯ

— Знаєш, яка різниця між колесом воза і язиком адвоката?

— ?!

— Перше треба мастити, щоб мовчало, а другий — щоб говорив.

...швейцарський уряд вирішив притягти Юрія Тиса до відповідальності за самовільне пересунення містечка Фадуц з Ліхтенштайну до Люксембурга... (Див. рецензія в "Обиді" — "Ірина Рибчук-Палашевська").

...Микола Денисюк з утіхи, що Конгрес Католиків пройшов краще як сподівалося і що його обрано секретарем УКО, дав обітницю стати довічним целібсом...

...Доксудівським і авеллянедським... івцям від надмірного патріотизму (до пива і "грапи"!) вже очі повилазили з лобів. Неправда! Очі в них на місці, тільки лоби позападалися...

...ОУН(р) не може бути без голови і на найближчому великому зборі вирішила обрати голову. Поступило вже п'ять кандидатур: Стецько, Гриньох, Дзиндра, Бенцаль і Блоха. Останній мабуть перепаде, якщо не змінить прізвища, бо, хто ж схоче називатися "блхівцями"!...

...голова "Просвіти", прийшовши до Т-ва, завважив, що, як ніколи перед тим, зацікавилися ним присутні: що трапилося, пане магістре, катастрофа, пожежа, напад? Приглянувшись до себе голова запитав, що він, кваплячись до "Просвіти", забув убити сорочку в штани і так, навипуск, пройшов уздовж містом...

...Володимир Гай покутує, бо Гладкий заборонив йому читати Апостола. Покутуючи, Гай, заглядає до буфету і каже: "Я ще просплюся, але Гладкий вже ніколи"!

...Пелипенко, позаздривши успіхам Рубінця, поїхав до Бразилії з метою виголосити цикл повчаючих доповідей на тему: "Мораль, чесність, людяність, любов до ближнього і я"...

...плян порозуміння між УЦР і "Просвітою" має, між іншим, таку пропозицію: "Ви втікайте, а ми сядемо!"

...Бойдуник залишив США, бо налякався "запропонованого" магіком Кміцикевичом другого Житомира...

ОБМІН ЛІТЕРАТУРОЮ

Іван Костьович Енко щотижня отримував пакунки совітських газет від консуля ССРСР в Бс.-Айресі. Перші пакунки повернув назад з допискою над перекресленою адресою: "се мудо"¹⁾, — не допомогло, пакунки приходили далі.

Довший час Іван Костьович Енко користувався сов. літературою при найнеобхідніших потребах щоденного вжитку, бо й папір м'якший, як з інших газет, і совітська ж "любима", себто! Але сусіди... Ох, ті сусіди! Доглянули якось сов. літературу, та давай перешіптуватись, а шептане, як знаєте, голосніше за голосне:

— Ви знаєте, Іван Костьович комуніст! Читає сов. літературу...

— От, новинку сказали! Та я це давно знаю..

Біда, — думає Енко, — треба якось позбутися сов. літератури... І от придумав:

Повизбирував усі, які мав антибольшевицькі газети, запакував гарненько і відіслав до сов. консула. В пакунок вложив маленьку записочку такого змісту:

"Благодарю за посилки ваших газет. Я їх употребляю, да... Вам посылаю в замен газети за котриє в ССРСР вас би убілі. Прісліте адреса ваших родствеников і знакомих, Хочу послать ім тоже подобних газет і журналів. Напішіте, пожалуйста, почему пісем нету от родних в ССРСР. Неуже лі все на Сібіре?"

Чав!²⁾

Старіє чекісти, потом енкаведісти, а тепер медведісти, — бившій ваш —

Іван Костьович Енко".

Від цього часу пройшло вже два місяці, але Енко не одержав ще ні газет, ні листа.

П. С. — Писав записочку на общепонятному язичу, бо консульство ССРСР інших мов не визнає, і всіх, що говорять чи пишуть іншими мовами не полагоджує, бо вважає їх буржуазними націоналістами, шовіністами, космополітами і розчленітелями великої родіни — ССРСР — Росії — зав. складача.

1) "се мудо" — змінив адрес, перебрався на інше помешкання.

2) Чав! — щось, як наше: "ну, бувай!"

В РЕСТОРАНІ

При столику трое людей їли рибу. Один з них покликав кельнера:

— Будь ласка, принесіть нам води, бо риба пити хоче... — сказав насмішкувато.

При сусідньому столику сиділи трое дівчат і їли свинину. Одна з дівчат почула це, покликала кельнера і попросила води, кажучи:

— Подайте води, будь ласка, бо свині пити хочуть...

В СОВПРЕДА СССР

(З правдивої дійсности)

Як відомо штаб спецробітників совпреда ССР в Буенос-Айресі трохи більше як великий. Відомо також, що за найдемократичнішою і найсправедливішою в світі сталінською конституцією нікому дармо трудоднів не виплачується, — треба їх заробити! І от спецробітники, сотрудники і сексоти взялися за роботу. А що аргентінцям тяжко прищиплювати ідею сталінського комунізму, спецробітники пішли на спосіб, бо ж "действовать нужно": почали гаряче турбуватися бувшими громадянами необ'ятной країни ССР. Сексоти взялися розшукувати і доносити совпредові приватні адреси Енків, що мали щастя втікти з-під палких променів "ясного сонечка" і волюють "мучитися" в буржуазно-капіталістичній Аргентині, ніж повертатися до "радної життя" в ССР.

І от на адреси "невозвращенців" приходять листи від совпреда, в яких запрошується на інавгурацію нових совітських фільмів, а крім цього щодня, в конвертах від листів, оплачених, розуміється в десятеро дорожче, приходять безплатна сов. література: "Правда", "Ізвестія", "Знання" і т. д.

Зовсім не потрібно писати, як той Енко, що знає сов. систему, бо ж душівся у ній 30 років, почуває себе, отримавши листа чи газети від совпреда... Правда, тут Аргентина і НКВД вночі не приїде по його душу, але однаково Енкові не дуже втішно, що совпред знає його адресу.

Енки, щоб позбутися сов. пропаганди, — протестують в газетах, віддають одержану пропаганду та листи совпреда, куди слід, але сов. пропаганда не припинюється... І як її позбутися — ніхто не знає!

Але одна жінка, що жила в ССР і пізнала сов. систему від "А" до "ять", зробила так:

Позбирала всі листи і номенклятурну літературу і пішла просто на Санта Фе до совпреда. Іостукала в двері і на голос — "можно" — увійшла до середини.

— Что жилаете?

— Хто тут у вас найстарший? Хочу з ним говорити.

— Какое дело у вас?

— Та це я вже йому скажу!

— Да, всьо же такі я должен знать по каком деле и до кого вас направить...

— Казала ж вам, — з найстаршим хочу говорити, бо він про все, думаю, знає...

Не подобалась, очевидно, поведінка жінки молодому товаришеві незвичному до буржуазної діалектики, але не було чого робити. Провів жінку до кабінету найстаршого, в якому сиділо трое сов. вельмож. Один з них, мабуть, найстарший, підійшов до жінки:

— Чем могу служить?

— Власне тому й прийшла, щоб ви мене не

обслужували. Залишіть мене в спокою хоч тут вже в Аргентині і не обслуговуйте листами та газетами!

— Не понимаю вас... Садитесь, пожалуйста, і говоріте в чом дело...

— О ні, ні! Не підманете, не сяду! Не сяду! Бо ви моїх батьків як посадили то вже от 30 років не бачу їх... Не сяду... Я ось, коротенько з вами, стоячи: Не посылайте мені, прошу вас, совітської "басури"¹⁾ і не витрачайте даремно грошей, посылаючи її мені, бо ж родичі мої, що залишилися у вашому "раю" мусять все це оплачувати своїм потом, сльозами і життям, а я ж однаково цього не читаю!

Гримнула дверима і вийшла.

І що ж ви думаєте? Помогло! Від цього часу більше не приходять сов. пропаганда.

С. Кропива

¹⁾ "басура" — сміття по-іспанськи.

(За "Фрае Прессе")

Містимо фотознімку, на якій показано, як інструктори навчають молодих німців воєнного ремесла. Але нам зовсім не про це йдеться, — ми хочемо познайомити наших читачів з "русской культурой" в "гкилому" Берліні. Пригляньтесь до напису на стіні... Якщо знаєте "общепонятний язык", подумавши трохи, щось відчитаєте...

САМ СОБІ ВНУК

Два роки тому, як мені було 29 років, я познайомився з Оксаною, — вона була вдовою, і, хоч була на 11 років старша від мене, була ще гарна і свіжа.

Оксана мала тоді ще дівчину, двадцяти років, Марію, що була також дуже гарна. Але мені більше подобалася мати, і я одружився з нею.

Але сталося, що мій батько, вдовець, міцний ще і здоровий чоловік, що саме перейшов п'ятидесятку, закохався в Марію, себто в моїй пасербиці. А що був дійсно ще гарний чоловік, то й Марія відповіла йому на кохання коханням. Вони побралися.

Таким чином мій батько зробився моїм зятем, а я його свекром, а Марія стала свекрухою своєї матері, моєї дружини.

Але я став і тестем Марії, доньки моєї дружини, — себто тестем жінки мого батька. Минулого року моя жінка Оксана дала мені дитину — сина, що став зведенюком, себто зведеним братом жінки мого батька, і, значить, його швагром.

Кілька днів тому, Марія, донька моєї жінки і жінка мого батька, мала дитину — доньку, що зробилася моєю зведеною сестрою, але й моєю внучкою, бо ж моя жінка — її баба.

Отже, я — свекор мого батька, і тому дід його дітям. Але ж я також син свого батька.

Таким чином я став дідом мене самого.

Або, якщо хочете, внуком себе самого. І від того у мене вже від довшого часу болить голова. Не знаю, чи у вас, якщо ви це дочитаєте, також не розболиться...

(За М. Твейном)

ШВЕЙК ЖИВЕ...

Славний вояк Швейк став знову дуже популярним в Чехословаччині. Анекдоти про Швейка в Празі передаються з уст до уст. Ось що оповідає Швейк про відвідини СССР:

— У Москві хотів я сісти на поїзд. На великому вокзалі запитав я, коли відходить найближчий поїзд до Чехословаччини?

Мені відповіли:

— Більш-менш 17.3% скорше, як показує розподіл їзди...

— Не розуміючи відповіді, я попросив яснішого пояснення. Мені сказали:

— Це означає, що 1.9% краще від передбачень п'ятилітнього плану, та 6.1% ліпше, як зазначено в понадплані...

Зовсім цим запаморочений спитав я:

— Все ж таки, скажіть, будь ласка, коли саме від'їжджає цей поїзд?

Мені сказали так:

— За соцзмаганням з Москвою на 9.2% ліпше, а за соцзмаганням з Ленінградом, точно на 1.3% гірше...

Невторопавши нічого з цього, вирішив я

запитати безпосередньо начальника станції. Цей привів мене — каже Швейк — до таблиці розподілу їзди з діаграмами і сказав:

— Машиніст поїзда, якого ви ждете, в соцзмаганні з сімома іншими машиністами і що досі він перевиконав норму на 365%, отже, дуже правдоподібно, що він надійде з 423% скорше, як треба було б сподіватися за розподілом їзди, себто — найближчий поїзд може від'їхати на 39% скорше, як попередніх днів.

— Вислухавши все це, я вирішив пішком йти додому, — кінчає Швейк.

(За "Аргентінішес Тагеблятт")

ПРЕДСТАВНИЦТВА "АРКАНА"

АВСТРАЛІЯ:

Mr. S. Mykytyshyn — GPO Rox 1603,

M. Adelaide — S. A.

Mr. W. Fokshan — 17 Acacia St., Glenroy
Melbourne

Mr. I. Maletych — GPO Box 1194-K,
Adelaide — S. A.

АНГЛІЯ:

Mr. B. Styslowskyj, 123, Nottingham Hill
Gate, London W. II.

БЕЛЬГІЯ:

Mr. A. Romaniuk — B. P. 78, Louvain

БРАЗІЛІЯ:

Sr. Paulo Witryk, Caixa Postal 1340,
Curitiba — Paraná

Sr. Wasyl Petruk, Rua 4, N° 10, Vila
Zelina, São Paulo

КАНАДА:

"Independent Ukraine", P. O. Box 387,
Winnipeg, Man.

Mr. Iwan Hajduk, 11441-97 St.,
Edmonton, Alta.

"Moloda Ukraina", 191 Lippincot St.,
Toronto, Ont.

США:

Mr. H. Jaremchuk, 229 East 10th St.
New York 3, N. Y.

Mr. Jurij Pundyk, 318-5 St. N. E.,
Minneapolis 13, Minn., 19th. St., Chicago
8, Ill.

НОВА ЗЕЛЯНДІЯ:

Mr. W. Krechowec, 765, New North Road.
Monut-Albert Auckland

ФРАНЦІЯ:

"La Parole Ukrainienne", 3 rue du Sabot,
Paris VI

НІМЕЧЧИНА:

Mr. Antin Melnyk, München 24,
Postlagernd

ПАРАГВАЙ:

Sr. Maximo Mirowski, Col. Cap. Miranda,
Encarnación.

УРУГВАЙ:

Ing. Basilio Dziuba, Chiavari 2970,
Montevideo

Зразки культурного росту

(Печатка)
В.П.П.

Запрошаїтсія.

Вас врас з Родиною на
Вечирниці із забавою
до Рані котра відбудетсія о
годині 22. 13. 10. при
вулиці (назва і число)
Прихід залежить від
самих Вас. За управу

Це так “запрошаїтсія” в нас в Аргентині, і
не подумайте, що це запрошення, з 1900 року,
— ні, воно датоване 1951 роком.

Увага!

Увага!

Бостон і околиця!

Уважно читайте, тай це собі запам'ятайте, що
ПК НК

Запомогового Українсько-Американського Те-
вариства “Буковина” відбудет ся
Вже цеї неділі, 18-го червня 1950, на фармі при
Акорн Стреет, Мілліс, Масс.

З цеї нагоди запрошуємо Вас всіх Шановні
Громадяни Великого Бостону о численну участь
і сподіваємо ся кождий з Вас, кого лиш та віс-
тка дійде прибуде на сей Величавий Пікнік.
Добірна музика буде грати на пікніку, а буфет
буде засібний в смічні перекуски тай буде чим
горло переполукати. Нагода яких мало, щоби
красно і весело ся забавити, на свіжому воз-
дусі, в кружку своїх приятелів та знакомих.

Це є привди́ва тай рідка нагода,

Бо пікнік ся відбуде, дощ чи погода.

Баси відідутъ: Від 80 Леверетт Стреет, точно

о годині 11.30 рано.

(Ціна їзди: Для дорослих \$ 1.25; для дітей по-
ниж 12 літ, 65 центів.)

Дороговсказ для автомобілів

Їдьте до Мілліс, а там питайте де є Натгаусон
Фарм або Грєен Стреет, на другім боці від цеї
фарми є Акорн Ст., їдьте до кінця Акорн Ст.,
і приїдете на місце пікніку. До побаченя! З по-
важанем, КОМІТЕТ.

По всьому видно, що в США діє і УВАН,
і НТШ, і що на Університетах вводять україн-
ську мову. Для аргентинського читача може
бути не ясним хіба: **баси, точно, дороговсказ.**

Отже ж: баси відідутъ — значить, що від-
їдутъ самі тільки баси, решта голосових пар-
тій — дисканти, альти і тенори — як схочуть,
— можуть від'їхати і можуть не їхати зовсім...
Значення їх для американського вуха — ніяке.
Американці люблять все, що грубе, тому ніж-
ними голосами навіть на пік-ніку не цікавлять-
ся, — для них цілком вистачає самих басів.

Слово “точно” в українців немає ніякого
значення, тому, думаємо, що не вірили в нього
ті, що його писали, як і ми, що читаємо. Ми
зовсім добре обходимось без отого “точно”...
Для нас 3-годинне спізнєння — справа звичайна.

“Дороговсказ” — мабутъ, думаємо, від
слова сказитися, казилися (по-латинському
— зваріювати!). Себто, поїхали на пік-нік, оп-
і ииізілжэдэи цэфлэ лімонорзєє в ‘лгеі ииігелі
переполукали горла і показалися, але що це
їм не обійшлося даром, бо мусіли заплатити
за все це дорого, тому й називається **по-мари-
канські — дороговсказ**

“АРКАН” АВІОПОШТОЮ ДЛЯ США І КАНАДИ 5 ДОЛ. НА РІК.

В НЬЮ - ЙОРКУ

Зустрілися два старі приятелі, українець і
жид. Після привітання, жидок, сміючись, каже:

— Пане, ви думаете, що тільки у вас є бан-
дерівці? Ах, вже й ми їх маємо...

— Як то?..

— Підходить до тебе шмаркате жиденя з піс-
толетом у руці й каже: “Їдь у Палестину, а то
заб'ю!..”

ЖИТТЬОВА МУДРІСТЬ

Доповідач, доходячи до кульмінаційної
точки свого викладу:

— Хто, помиляючись, визнає свою по-
милку, той, без сумніву, мужній і мудрий, але
той, хто визнає свою помилку, маючи рацію,
той...

Голос з публіки:

— Одружений!..

ТРОЄНЯТА

В одній болгарській родині народилися
троєнята. Цю обставину використали комуніс-
ти для своєї пропаганди. Матері троєнят прис-
лали подарки і відзначення, а дітей назвали:
Сталін, Червенков (мін. ком. Болгарії) і Народ.

Одного разу приїхали представники кому-
ністичного режиму відвідати троєнят. Одна ди-
тина якраз тоді їла, одна спала, а одна плака-
ла. Мама троєнят пояснила це представникам
комуністичної влади так:

— Бачте, так ось воно: Сталіна годуємо, Чер-
венков спить, а Народ плаче...

ПОЯСНЕННЯ

— Чому називаємо батьківщиною ту кра-
їну, де хтось з нас народився?

— Бо треба догадуватись, що хтось з
мешканців цієї країни був його батьком...

ВОЄННІ ВПРАВИ

В полі відбуваються військові вправи. До містка через річку під'їздить авто, яким керує молоденька панночка, але вартовий її затримує:

— Мені дуже прикро, але тут не можна не військовим їздити: треба думати, панночко, що цей міст зірваний ворогом.

Панночка дивиться на міст і не розуміє. Сходить з авта і звертається до другого солдата, що спокійно сидить коло містка:

— Пане, що це значить? Чому не можна далі їхати?

— Прошу вибачити, панночко, — відповідає солдат, — але я не можу з вами говорити: треба думати, панночко, що я мертвий, забитий ворогом...

ЗАВОД ГОДИННИКІВ

Делегація закордонних робітників під час перебування в Москві відвідала 1-й Завод годинників ім. Сталіна. В одній з лабораторій делегати на своє здивування завважили півня:

— Для чого там у лабораторії півень?

— Спеціально для регулювання точності наших будильників.

ПЕРІОДИСТИКА

— Чим визначається Богдан Коринт серед українських періодистів?

— Знанням міжнародних дипломатичних відносин...

— Ні.

— ?

— Він визначається тим, що його легше читати по-польськи в українській мові, як будь-кого іншого.

РУБАН - ЛЕБЕДЬ ПЕРЕД ГРОМАДСЬКИМ СУДОМ

Оборонець: "...високо засівший Суде... чи ж можна повірити, щоб цей птах нещасний міг вішати, душити пугом і розстрілювати українців?..."

Поради і консультації “Аркана”

Якщо ви вже були десь кимось прозвані, як молодий початківець, — перестаньте писати, бо, щоб ви не написали, як би не захоплювалися вами читачі, ви в оцінці наших літературних критиків вже не підростете. Ви зсохнетеся, згорбитесь, борода у вас виросте по пояс, голова облягнє і світитимете, як місяць вповню, вас обсядуть внуки і правнуки, але, ви однаково вже не перестанете бути ні початкцем ні молодим, бо молодий початківець в літературі, це так само, як хорунжий у польському війську; його і не деградує, і не підвищують, мовляв — хай собі буде, поки живе!

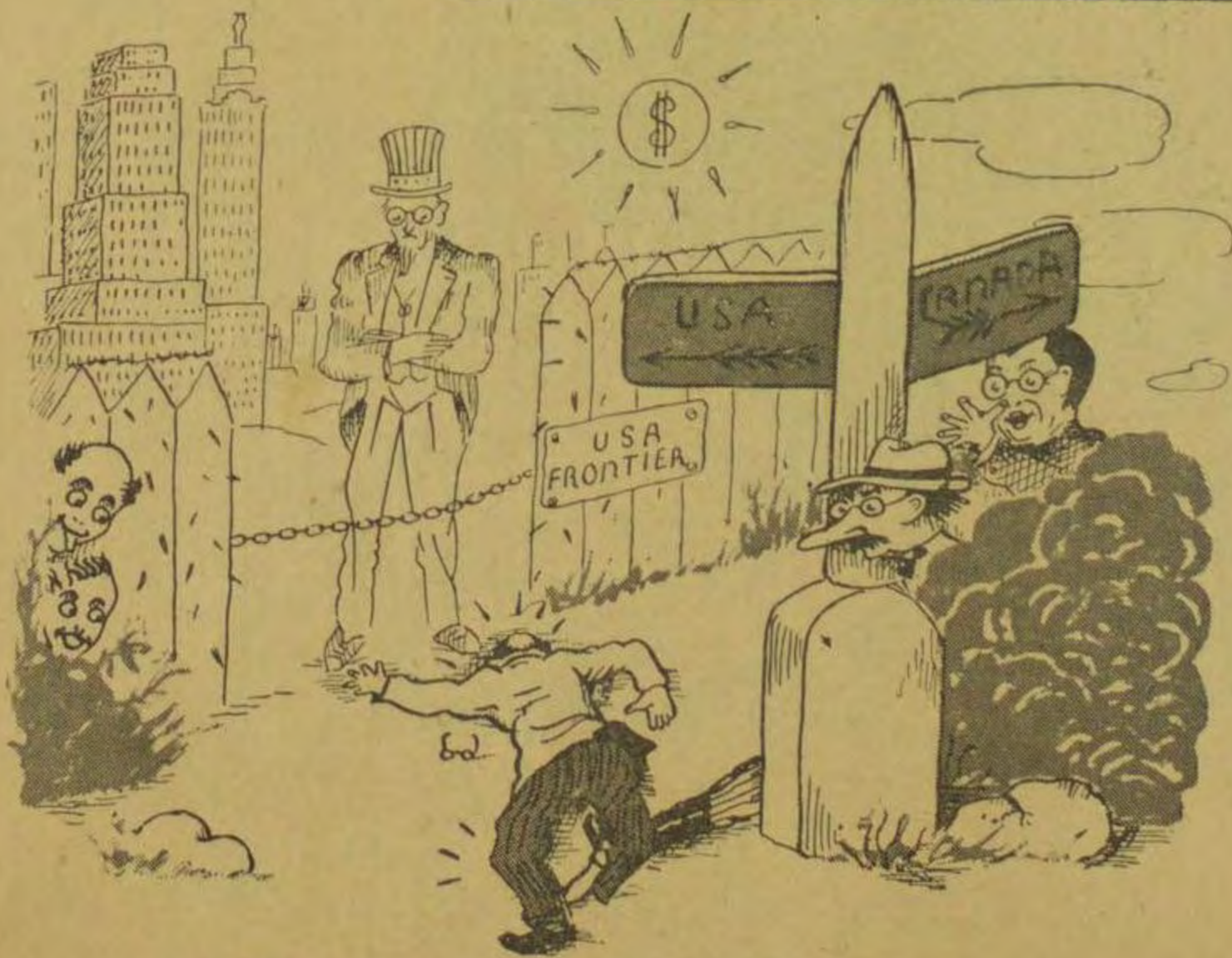
Якщо ви пишете, але ще не друкували своїх праць, через свою скромність, не давайте — радимо вам! — читати їх вашим приятелям, письменникам чи поетам, бо як дасте, то вам їх так “розхвалять”, що — вірте нам — вам соромно буде признатися, що ви їх автор.

Якщо ви маєте вже щось написане і за всяку ціну хочете, щоб воно було надруковане, щоб коштом цього набути собі славу голосну письменника чи поета, але побоюєтесь гострозубих критиків, зробіть так:

Перед домовленням з видавцем, напишіть

листа до проф. Державина і попросіть, щоб він, як прочитає вашу, надруковану вже, працю, написав рецензію. А щоб запевнити позитивні наслідки критики, у листі до Державина напишіть більше-менше, так: — “Прошу вас, пане професоре, будьте об’єктивні і безжалісні до мого твору”. Державин вас послухає і буде таким, як ви просите; збереже об’єктивність і як і належитья вашому творові, покладе безжалісно на лопатки ваш твір, вас і трое поколінь ваших, і героїв вашого твору. Якщо тільки з’явиться в газеті чи журналі погромна рецензія Державина на ваш твір, скликайте приятелів і неприятелів і ставте могорич! Ви виграли! Корона слави у ваших жменях! Ви вже письменник і реклями для вас ніякої не потрібно, ні грошей на саморекляму, — вже зроблено все! Все інше зробіть за вас проф. Шерех власним коштом. Річ зрозуміла, ви для Шереха представляєте два нулі разом, і боронити йому вас немає найменшого інтересу, але Шерех, щоб доказати Державину необ’єктивність, нефаховість і ще дещо, повизбирує всі, існуючі і не існуючі, атути і, хоч-не-хоч, стане у ваш захист. Після того, — ви готовий письменник, — сто на сто! Бо, як ви пролізете крізь немилосердні жорна Шерехо-Державної критики і, не сконаете, хто насмілиться поставити вашу письменність під сумнів?

НЕВДАЛИЙ РЕЙД ГОЛОВИ АБН-у ДО США

Пан Гайвас помістив статтю в “Свободі” п. н. “Затроєні криниці”, в якій заперечує правдивість поголосок, поширюваних певним середовищем, що наче б то одній особі, що старалася дістати візу до США, мельниківці підложили ногу...

Алим си гепнув!!!

СОВЕТСЬКІ ГЕНЕРАЛЬШІ

В книзі Андреевича, що вийшла недавно в Німеччині, вміщено цикл анекдотів під назвою "Генеральші". На жаль, в Андреевича цей цикл дещо неповний. Містимо ще два анекдоти цього ж циклу.

Генеральша сидить у театрі. Крутиться в різні боки і розмовляє з сусідкою. Оркестра почала грати увертюру. А генеральша тільки круть-верть, круть-верть. І голосно балакає.

— Тихше: увертюра! — каже їй сусід ззаду.

Вона сердито повертається:

— Від увертюри чую!

Дві генеральші заходять до театральної залі після піднесення завіси.

— Що це грають? — пошепки питається одна, проходячи на своє місце.

— "П'яту симфонію" Чайковського.

— От бачиш: завжди через тебе спізнюємось. Вже п'яту...

П І С Н Я

(На мелодію "Чучара — чу-ру-ру")

Що не всю я здав пшеницю, —

Чурара — чу-ру-ру!

Посадили у в'язницю —

Ку-ку!

День і ніч тепер ридаю

Та й до милої гукаю:

— Продай мила овечки,

Визволь мене з темнички!

Продай мила жеребця,

Визволь мене молодця!

— Вже немає жеребців —

Сталін їздить захотів . . .

Я б корову продала

Та, в сільраду відвела.

З хати вигнали кати,

То не знаю, куди йти . . .

Взяв би, милий, нагана

Та й убив би Сталіна.

А то за свою пшеницю

Та й потрапив у в'язницю.

(Ця пісня була поширена на Херсонщині в 1931—32 роках.)

РАДЯНСЬКА ТОРГІВЛЯ

До однієї із сільських крамниць зайшла бабуса. Хотіла купити собі сірників і соли. Нишпорячи очима по порожніх полицях, каже до продавця:

— Бачу, що крім портрета Сталіна та трьох замків, у вас більше нічого немає в крамниці?

— Покищо немає нічого. Чекаємо на товар, — сказав продавець.

— А що за оті замки просите?

— Замків не продаєм. Ними замикаємо на ніч крамницю, щоб Сталіна не вкрали . . .

БИЙТЕ, ТІЛЬКИ НЕ ПИТАЙТЕ

В період національної революції на Україні часто мінялися політичні режими. Коли відступила армія Української Народної Республіки і вступили у Київ війська генерала Денікіна, тоді денікінські солдати присікалися до селян:

— Ти за яку владу?

— Як-то за яку? Я за уряд У. Н. Р., за Петлюру.

— А, то ти самостійник! Скидай штани! — Дайте йому двадцятьп'ять, щоб знав, що на питання має відповідати — за "єдиную недеільную Росію".

Не вдержались довго і денікінці — відступили. Після них прийшли махнівці. Питають вони селянина:

— Ти за кого?

— Я? Та, відомо ж, я за єдиную недеільную!

— Ах, так?... То за золотопогонників? — Скидай штани! — Всипте йому, хлопці! — Затям: ти мусиш говорити, що ти за батька Махна.

Відступили й махнівці. Прийшли червоні. Знову пристають до селянина:

— Ти за кого?

— Та, я... Я за "батька" Махна!

— А-а-а! Так ти за анархіста Махна?... — Скидай штани! — Дать йому товариші! — Ти мусиш говорити, що ти за советську владу.

Відступили червоні і знову прийшли війська Української Народної Республіки. Вояки запитують селянина:

— Ти за яку владу?

— За... советську...

— А, то ти большевик? — Скидайно штани! — Знай, що твоїм обов'язком є боротися за самостійну Україну.

Відступили війська УНР з України. Знову повернулися московські червоні війська. Червоноармійці питаються селянина:

— Ти за яку владу?

Селянин мовчки спустив штани та й каже:

— Бийте вже, бийте і не питайте!

А ЧИ НАЗАД ПОВЕРНУТЬ?

Советський суд засудив українського селянина за антисоветську агітацію на десять років далеких сибірських таборів. Після зачитання вироку, суддя запитав засудженого чи він має щось сказати.

— А яка влада на Соловках? — запитав селянин.

— Советська! — відповів суддя.

— А якщо й там агітуватиму, то чи засудять мене на повернення в Україну?

ВЛУЧНЕ ПОРІВНЯННЯ

Він був сумний, як стара парасолька, що стояла в кутку кімнати і спливала дощевими краплями...

121573

Л И С Т У В А Н Н Я « А Р К А Н А »

Вп. М. Ч. (Філядельфія). — Пишете, що ви знаєте, що Славутич з Манилом старі знайомі і що завжди вони жили в мирі, спокою і найкращих товариських відносинах. Твердите, що вони разом вчилися в школі, разом зубрили теорію Нової Європи і проходили практично її експерименти в Ді-Півських таборах Німеччини і що, навіть вже в США, не могли жити не разом, і тому Славутич спровадив Манила з Тексасу до Філядельфії, до свого власного палацу, купленого, як кажете, Славутичем, будучи ще в таборах ДіПі. Дивуетесь, що приятелі посварилися, і що Славутич називає в газетах Манила жуліком і графоманом. — Ми зовсім не дивуємось, як хтось з кимось посвариться, — бо хто ніколи не любив, не може ненавидіти і навпаки. І, хоч не збираємось заперечувати того, що приятель Славутича — жулік і графоман, проте, дивуємось разом з вами, чому Славутич про все це пише до газет з таким опізненням...

Вп. І. К. (Бруклін). — Висловлюєте своє непогодження з думкою проф. Державина, що до Косача. Кажете, що зовсім вірно пише Державин, що Косач (був, є і буде!) ідейний комуніст, що посідає всі здібності вичувати найнепомітніші нюанси змінливості генеральних ліній кремлівської еквілібристики і по-майстерськи вміє себе пристосувати до того, щоб своїми творами і поведінкою йти в ногу з вимогами кремлівського часу. Але заперечуєте припущення Державина, що Косач все це робить даром. На вашу думку, Косач **мусить** одержувати за свою роботу кремлівські гроші... — Ми погоджуємося і з проф. Державином і з вами також, але з вами не в усьому, бо ви пишете, що Косач **мусить** одержувати гроші, виходить, що його хтось **примушує**, а ми, знаючи Косача, твердимо, що Косача зовсім не потрібно примушувати, щоб він брав гроші, скорше навпаки! Насувається лише питання, чи хтось **мусить** і потребує йому їх давати?...

Вп. Т. Кульчицький (Торонто). — Випадково ми довідалися із сторінки "Сміху", що ви любите сміх і, що готові за сміх платити. З пересланих вами 2 доларів на пресовий фонд "Сміху" переконуємось, що ви чесно висловлюєтесь. Не хочемо вас "натягати", борони Боже, але радимо вам, якщо ви справді хочете посміятися, як слід, пришліть на пресовий фонд "Аркана" також. Якщо можете, додайте до сухої двійки шляхетне зеро, а ми, бігме, подамо від себе ще одно зеро і помістимо в "Арка-

ні", що такий то і такий добродій пожертвував \$ 200.— на пресфонд "Аркана". Сміху в цьому ніякого — але радощам не буде кінця. От по-пробуйте!

Книгарня "Фортуна" (Едмонтон). — Пропозицію вашу "Новий Шлях" відкинув, а ми її перехопили і руками й ногами за неї вхопилися: видаємо самостійного "Аркана". Як бачите, ми дорого цінимо чужі думки, якщо вони корисні і конструктивні. Напишіть нам тепер, чи можна чекати на пресовий фонд від вас та яку кількість "Аркана" висилати вам в продаж?

Вп. Р. Клопін (Мерльо). — Питаєтесь, чи ваш вірш подобається нам і чи присилати більше... Очевидно, що так, але якщо вже шлете, то шліть так, як Буряківець або Рань — кілограмами! По одному віршові слати не випаде: вам дорого виноситиме пошта, а нам користь з цього ніяка. Старих газет і списаних паперів на грами не купують, — найменше кілограм беруть...

СВАТ У СВАТА

Прийшов сват до свата. Саме обідали і попросили свата-гостя до столу. Під час обіду сват-гість, що вкусить хліба то й скривиться і головою круне, а нарешті й каже:

— А то й пекла, хай би вона...

— Та не ж, свате, ваша дочка!

— А-а!... Як прохолоне, добрий буде...

НЕПОРОЗУМІННЯ

— Вчора я бачив одного чоловіка, що в жив три квінтали...

— Мабуть добре заробляє в цирку!...

— Дай же ж мені докінчити!... — що в жив три квінтали дров.

КУХОВАРКА

— Ганно, чому ж не гасиш!? Не бачиш, що загорілася олія? Пожежу вчиниш... от мені куховарка!...

— Так, пані, я куховарка і до протипожежної сторожі не належу...

ОГОЛОШЕННЯ

Всіх українців, за яких Володимир Савич дав письмову гарантію, проситься ласкаво подати болай свої прізвища (як не дають грошей!), бо п. Савичеві приходить деякі гарантії сплачувати своїми грішми і він, замість, споминати тих, за кого платить, згадує всіх українців.

Вп. Читачі! По одержанні цього числа "Аркана", просимо надіслати передплату. Хто не надіслав передплату, чергового числа не отримає. Хто одержить перше число "Аркана" і не бажає його передплатувати, просимо ласкаво переслати його зворотною поштою зам або найближньому представникові "Аркана".